

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Dies quarta. De Novissimis Hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

NB. Hoc die aut sequenti facienda confessio generalis, de hac agit S. P. pag. 47.

Dies quarta.

DE NOVISSIMIS HOMINIS.

DE inferno solo Meditationem habet S. PATER suggerit tamen ipsemet circa finem ejusdem Med. posse etiam addi alias, ac plures Meditationes de morte, de judicio &c.

Scopus est: *Ut si quando me ceperit divini amoris oblivio saltem à peccatis supplicii timor coërceat.* Cum verò intendat S. P. non solum omne remove peccatum, sed ad finem hominis & perfectionem expiatis peccatis perducere: hinc ad scopum harum Meditationum etiam pertinet, ita nunc ex Meditatione novissimorum affici intellectu & voluntate erga finem hominis, erga media, honorem & contemptum, prospera & adversa, peccata, & virtutem &c. uti afficiuntur nunc damnati, tūque afficeris certò in morte, judicio, æternitate, purgatorio; ideoque nunc agere, quod tunc & istic actum velles; idque nunc agere ita, ac si illa proxima essent, mors, judicium &c.

Meditatio prima

DE INFERNO.

Oratio preparatoria pro more.

Præludium primum: *Est compositio loci, subjecta oculis imaginationis inferni longitudine, latitudine, ac profunditate.*

G 3

Prælu-

Prælude secundum. Consistit in poscendâ intima pœnarum quas damnati luunt apprehensione, ad scopum supradictum.

Intellectus.

Punctum primum

Speclare per imaginationem vasta infernorum incendia, & animas igneis quibusdam corporibus, velut ergastulis inclusas. Hæc & sequentia conspicienda sunt in eo gradu supplicii, quem meretur offensa divinæ infinitatis: ita ut omnia essent summè crudelia (jæcturâ, dolorum multitudine, intensione, duratione, sensu animi & corporis) nisi ob Dei majestatem, & bonitatem essent nunc summè justa. Pœnæ magnitudinem sic etiam æstima. Est malum supra omne malum pro quo infligitur, D. 2. itaque & pœna supra omnem pœnam. Est bonum supra omne bonum, & infinitum, cujus offensa vindicanda est. D. 1. M. 1. 2. D. 8. Est sapientia infinita, quæ invenit gravitatem tormenti; est justitia infinita quæ decernit, potentia infinita, quæ exequitur. Dolor & pœna super omnem

Voluntas.

Ad singula sit viva fides.

Admiratio magna tam horrendorum &c.

Timor tantus merito, quantum malum est; & tibi & alienis animabus: Dei, etiam amore.

Conatus evitandi ista, par timori.

Humillima adoratio divinæ justitiæ etiam in tanta severitate laudanda.

dolo-

Intellectus.

dolorem : quanta ! infinitæ excellentiæ, sapientiæ, justitiæ, potentæ infinitè læsæ, & infinitè iratæ, inimicæ : serâ, exquisita, inimica vindicta, & afflictio in mutuo summo odio, & æterno contra inimicum vilissimum. Hinc est infernus summum & omne malum sine ullo bono.

Considerandum, quinam ista patientur? vixerint ante aut post Christum &c. nihilo tu illis es per vilitatem, & malitiam melior (ex *Confid.* die 1. die 3. *Med.* 1. 2.) quo minùs idem tibi eveniat. Ob quam patientur causam? ob peccata quæ tuis similia, etiam minora, & pauciora; quibus viis eò pervenerunt? sæpè peccatis venialibus; negligendo finem, & media; sui amore, & rerum creatarum, detractando ardua pro fine. Et quid nunc sentiunt de suis peccatis? de fine, de mediis, si haberent? quid de rebus prosperis, & adversis? &c. quid prospera profunt ad evitandum infernum? imò quantum eò abducunt!

Conclus. pract. Inferni iusto ti-

Voluntas.

*Major æstima-
tio divina excel-
lentiæ, ex gravi-
tate pœnæ.*

Gratiæ maxi-
mæ Deo, & Chri-
sto quod in infer-
no non sis, idque
Dei in te amore &
beneficio.

*Idem Sanctis, &
B. V. aliisque, quo-
rum patrocini-
o liber es.*

Intellectus.

more ab omni peccato remotissimè cavendum; abstinendum periculosis mundi bonis.

Studendum rebus perfectis, &c. idque etiam amore illius, cujus amore, & beneficio non ardes nunc in inferno. Deinde quid ad istas pœnas omnia adversa hujus sæculi? an detrectanda? quàm perfecta debes deo, cujus beneficio hisce liber es

Punctum secundum.

Audire imaginariè planctus, ejulatus, vociferationes, atque blasphemias in Christum, & Sanctos ejus: tam alto clamore, & blasphemiam &c. quantus est dolor, ex tanta causa, cum odio Dei. Cætera, ut p. I-

Punctum tertium.

Imaginario olfactu fumum, sulphur, & sentina, seu fœcis, atque putredinis graveolentiam presentire. Quanta fœditas etiam animarum! uti suprâ p. I.

Quartum. Gustare similiter res amarissimas, ut lacrymas, rancorem, conscientia vermem. sicut p. I.

Quintum. Tangere quodammo-

Voluntas.

Detestatio tantò major omnium peccatorum præteritorum, tantus horror, quantus esse solet ex imaginatione vicini, sed evitari præcipiti.

Proposita & Colloquia, congrua conclusioni, & re-

do

Intellectus.

do ignes illos, quorum tactus anima ipse amburuntur. Pauca, sed magna imò infinita, credenti, & expendenti hanc esse officinam divinæ justitiæ, & iræ æternæ infinitè laceffitæ.

Conclus. pract. & reflexio uti aliàs.

Voluntas.

flexioni; Colloquia etiam ad Patronos felicis mortis.

Pater noster.

Meditationis primæ Compendium.

Inferni pœnas percipere imaginario quodam

{	1. Visu	--	4. Gustu.
	2. Auditu	--	5. Tactu.
	3. Olfactu.		

NB. De Purgatorio institui potest Meditatio eo modo, quo de inferno. Similia utriusque tormenta: excipe æternitatem, desperationem, blasphemias. *Vide* ergo animas sanctas te meliores: *Audi* easdem in horrendis pœnis ab amico Deo inflictis &c.

Meditatio secunda

DE JUDICIO.

Proximè ante infernum, aut purgatorium præcedit *Judicium*, de hoc Meditatio fieri potest per quinque puncta, & imaginarias applicationes sensuum: sicut Med. 1. hac tamen ratione, ut quæ vides, vel audis non in aliis tantum, sed etiam ac maximè in te ipso velut constituto coram Judice videas, & audias.

Oratio preparatoria, & præludia sicut Med. 1.

G §

Pur-

Punctum primum. Videre Judicem, & reum; utrumque mutuò intentum; utriusque conditiones, & affectiones internas, & externas. Judicis tanti rigorem, & rei tremorem ob peccata, & peccatorum poenas, de quibus D. 3. M. 1. 2.

Tria potissimum in omni puncto consideranda sunt, scilicet

Primò: Tibi illud certò eventurum, nec posse remote abesse quin eveniat: incertissimū quando.

Secundò: Quidnam sit, quod eo tempore tibi solatio esse possit; quid afflictioni? annon solabuntur omnia perfecta, & ardua? facta, & tolerata? annon affliget neglectus finis, mediorum, gratiarum? &c. peccata, amor honoris, amor proprius, horror, & contemptus poenitentiae, amor creaturarum? &c.

Tertiò: Quid profutura sint ad propitium iudicium ea omnia, quae nunc amas & quaeris: aut quantum ad futura, honor, contemptus, &c.

Atque hinc deducenda *Conclusio pract.* affectus ferme iidem, aut similes, sicut Med. 1.

Secundum. Audire accusantes, conscientiam propriam de minimis, & occultissimis; Dæmones, oculum Judicis omniscium, Sanctos, quorum ope, & auxilio malè usus es, ipsa media quibus abulus es &c. Die 2 Med. 1.

Audire item confessionem convicti rei. Audire iudicis sententiam, justam, severam, irrevocabilem, quam? an similem D. 3. Med. 1. p. 1. 2. 3. parem peccatis. D. 3. M. 2.

Tertium.

Tertium. Olfactu percipere ortam ex foeditate detecti delicti, publicam confusionem ob peccati turpitudinem D. 3. M. 2.

Quartum. Gustu percipere amaram tristitiam, & dolorem condemnati rei D. 3. M. 1. p. 1. D. 1. M. 1.

Quintum. Sentire contactu divinæ justitiæ, & sententiæ ministros &c. ut supra.

Meditatio Tertia.

Omnia sicut Meditatione primâ, & secundâ, his mutatis :

Punctum primum. Videre tuam moribundi faciem, oculos, pallorem, attonitum vultum, & animum: tum memoriâ præteritorum, D. 3. M. 2. tum exspectatione futurorum, iudicii, æternitatis, &c. videre circumstantes de vitâ desperantes, derelinquentes.

Secundum. Audire aliorum ac tua verba, aut corporis, aut animi ægri indicia: verba præsertim interna, & varia dictamina de vitâ præteritâ D. 3. M. 2. de neglectu vario, æstimatione Creaturarum D. 2. M. 1. 2. de futuris D. 3. M. 1. 3. verba vanarum tentationum.

Tertium. Olfactu percipere corpus, uti morti, ita putredini jam proximum in morbi sordibus, animam verò peccatis, v. G. superbiæ, & ignaviæ putidam, & sic jam comparituram D. 3. M. 2.

Quartum. Gustare illam mortis amaritudinem naturalem, peccati stipendium amarum, desereri ab omnibus

omnibus hominibus, & rebus: at magis dereliquisse unquam Deum &c. Die 3. M. 1. 2.

Quintum. Tangere illud frigus jam jam futuri cadaveris: tangere animo illud jam vicinum limen æternitatis, ubi se tempus, & æternitas contingunt, illud fine, hæc initio: & tanto periculo.

Conclusio. Reflexio, affectus sicut Med. 1.

Omnis actio sit ad vicinam, lætamque mortem, propitium iudicium, felicem æternitatem præparat o.

Consideratio aut Meditatio.

DE ÆTERNITATE.

Æternitas ex præcipuis & summis unum est, quod sperari, & timeri potest, ac debet, hæc est, quæ in inferno infinitatem addit, quæ timeatur in morte, timetur in iudicio: spatium, & mensura beatitudinis, & damnationis. Hujus habenda, & versanda animo memoria: metienda, si potest profunditas, & longitudo, itaque

Primò: Annos multiplica incremento, uti ajunt cubico: quomodo id fiat, vide D. 8. Conf. §. 2. n. 4. hoc prosequere per medium horæ quadrantem, & scribe. Vide postea quot annos, annorum milia, & myriades scripseris; quanta hæc est pars æternitatis? quid ad æternitatem? præteribunt, & nihil decedet æternitati: manet æque longa. Sic multiplica non annos, sed sæcula: non uno quadrante, sed totâ æternitate: evadet numerus omnem admirationem, & rationem hominis. ob-
ruens.

ruens Quidquid computaveris, finietur, at quando? ô serò! sed nihil tunc decessit æternitati. Totidem denuò effluant sæcula, nihil decedit, ideo nimis quàm exiguum est, si dicas, tot esse sæcula æternitatis, quot sunt arenulæ, in magno monte, in mille montibus, quorum singuli hinc pertingant ad cælum &c. æternitas! semper! nunquam! soli Dei æternitati commensuranda sunt.

Secundo: Stupendum est, & horrendum: anni æterni, & æternitatis nunquam simul omnes existere possunt: at omnes simul; tota simul æternitas horrendo, & quasi infinito pondere tota simul affligit infelicem, recreat felicem. Globus perfectè rotundus in mensam planam depositus tangit mensam uno solum sui puncto; at totus tamen gravat, & premit mensam suo pondere. Ita æternitas; etsi punctum durationis solum præsens sit; tota recreat in gaudiis, affligit in pœnis, scitur enim fore æternas.

Tertiò: Penè sola æternitas malum, bonumve infinitum, felicem hominem facit, aut infelicem. Tolle inferno æternitatem; non erit infernus; non desperatio. Tolle cælo æternitatem; non erit plena beatitudo. Minimum, si est æternum, infinitum genus est boni, aut mali v. g. æterna punctura unius acûs. Quid æternitas inferni!

Quartò: Æternitas evadit etiam seipsâ infinitè quali major! una hora videtur patienti æquare duas horas, si quid magni doloris est, sic patienti summos dolores & æternos inferni, una æternitas,
mille

mille æternitates æquare videbitur, & dolore æquabit. Vide quid à te in hoc tempore postulet æternitas, quid in quavis materia exercitiorum.

Verba Scripturæ sacræ.

Pœnas dabunt in interitu æternas à facie Domini, & à gloria virtutis ejus 2. Theff. 1. 9.

Ibunt in supplicium æternum, justi verò in vitam æternam. Matth. 25. 46.

Terram miseræ, & tenebrarum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat. Job. 10. 22.

Inutilem servum ejicite in tenebras exteriores, ibi erit fletus & stridor dentium. Matth. 25. 30.

Peccator videbit, & irascetur, dentibus suis fremet, & tabescet, desiderium peccatorum peribit. Ps. 111. 10.

Pro his omnibus adducet te Deus in judicium. Eccles. 11. 9.

Si justus vix salvabitur, impius, & peccator ubi parebunt? 1. Petri 4. 18.

Omnes stabimus ante tribunal Christi. Rom. 14. 10.

Cuncta quæ fiunt, adducet Dominus in judicium. Eccl. 11. 29

Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis prout gessit sive bonum, sive malum. 2. Cor. 5. 10.

Tempus non erit amplius, Apoc. 10. 16.

Ecce

Ecce propè est dies mortis tuæ. Deut. 31. 14.

Dispone domui tuæ quia morieris. Isa. 38. 1.

Cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. Job. 14. 14.

Ibit homo in domum æternitatis suæ. Eccl. 12. 5.

Luet, quæ fecit, nec tamen consumetur. Tob. 20. 18.

Annos æternos in mente habui. Ps. 76. 6.

Utinam saperent & intelligerent, ac novissima providerent. Deut. 32. 29.

Legenda.

Ex Thoma Kemp. L. 1. c. 23. 24. 25.

Libel. Exerc. de Scrupulis. prim. mod. orandi.

Lancitio Opusc. 2. c. 3. 45. Op. 3. c. 1. 2. Op. 6.

c 10. 11.

Rodericio p. 1. Tr. 1. c. 12. ibid. c. 6. P. 3. T. 4.

C. 9. 10.

Nieremb. de ador. L. 1. c. 8. 13. 14. 17. l. 4. c. 7.

Si quis diebus pluribus in viâ purgativâ exercendus sit; desumi possunt materiæ ex P. Ignatio Diertins in app. tertia hebdom. 1. v. G. de filio prodigo Luc. 15. cujus discessus *statum* hominis deserentis Deum.

Exilium, statum peccati, & peccatoris.

Reditus pœnitentiam, adumbrare, & docere potest.

Item de lapsu, & pœnitentia Petri. Matth. 26.

De muliere peccatrice. Luc. 7.

De conversione S. Pauli. Act. c. 9.

Dies